

Laxní přístup

sezóna 2012 jaro - 7.L

Zápis o utkání – 1. zápas	2
<i>Recenze k utkání s týmem Plný plíce</i>	3
Zápis o utkání – 2. zápas	6
<i>Recenze k utkání s týmem Pragochmel Blšany A</i>	7
Zápis o utkání – 3. zápas	9
<i>Recenze k utkání s týmem Sportbar ZIPO</i>	10
Zápis o utkání – 4. zápas	15
<i>Recenze k utkání s týmem Texas N. Strašecí FC</i>	16
Zápis o utkání – 5. zápas	17
<i>Recenze k utkání s týmem Bröndby Codein IF</i>	18
Zápis o utkání – 6. zápas	20
<i>Recenze k utkání s týmem Česlo</i>	21
Zápis o utkání – 7. zápas	23
<i>Recenze k utkání s týmem Dýně AC A</i>	24
Zápis o utkání – 8. zápas	25
<i>Recenze k utkání s týmem Helliport SK</i>	26
Zápis o utkání – 9. zápas	28
<i>Recenze k utkání s týmem Ugandská řava</i>	29
Zápis o utkání – 10. zápas	31
<i>Recenze k utkání s týmem Mestek 97 FC</i>	32
Zápis o utkání – 11. zápas	34
<i>Recenze k utkání s týmem Modrý Balet B</i>	35
Závěrečné zhodnocení sezóny	36

Zápis o utkání – 1. zápas

Datum zápasu: 1. 4. 2012

Hřiště: P2

**Plný plíce – Laxní přístup – 1:3
(0:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Hromádka Pavel	
2:0	Bajar Ondřej	Hromádka Pavel
3:0	Krlín Michal	Šafka Jiří

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	3	1
Bajar Zdeněk	3	1
Bavor Vít	0	0
Hromádka Pavel	3	1
Krlín Michal	1	0
Šafka Jiří	1	1
Šátek David	2	0
Široký Michal	3	1
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	1

Komentář rozhodčího:

Laxní přístup se ujal v 1. minutě vedení a v druhé půli přidali další dvě branky. Zasloužené vítězství domácích.

Nejllepší hráč:

Zeman Ondřej

Recenze k utkání s týmem Plný plíce

Zeman Ondřej

Za slušného počasí jsme zahájili novou sezónu zápasem, který sice herně a výsledkově skončil dobře (výsledkově měl skončit ovšem ještě mnohem lépe), ale 2 zranění nám radost nutně dost zkalila. Takový pěkný aprílový zápas.

Bři Bajaři s sebou tentokrát přivedli Vítka Bavora, kterého většina týmu doteď považovala za jejich imaginárního přítele. Vítek se ukázal jako dobrý hráč, který by jistě byl pro tým po herní stránce přínosem, ale asi po 10ti minutách se velmi nešťastně zranil... přetržená achilovka, operace a 8-10 týdnů, takže sezóna pro něj skončila. Ke cti mu slouží, že i s bolestivou grimasou dohrál souboj a odkopl míč před dotírajícím soupeřem. Pak se odplazil za čáru a odvezli si jej zdravotníci.

Několik slov k 1. poločasu. Herně jsme soupeře jednoznačně přejeli, a to zejména zásluhou bři Bajarových, kteří veleli do útoku pokaždé, když jsme získali míč. Ondra mj. perfektně sklepával nakopávané míče a Zdeněk a občas i někdo další, kdo dobíhal, z toho těžili a vytvářeli si gólové šance, které však zůstaly NEPROMĚNĚNY. Jediný gól 1. poločasu (dost možná nejrychlejší gól LXP, ale je to nepotvrzené – tzn. žádný rekord) dal Caidel hned z prvního útoku. Vypadalo to tak, že prostě byl v jakési dobré pozici a podle pravidla: „Když nevíš co s míčem, tak vystřel.“, vystřelil. Střela spíše dobrá, gólman si pro ní pádem jde, jenže mu prochází pod rukama a míč míří do tyče. Caidel se otáčí a směřuje si to zpět do obrany. Jenže nezbedný míč si to od tyče namířil zpět do zad nebo nohou válejícího se brankáře a pak se dokutálel pomalu za čáru – 1:0. To o těch šancích nahoře jsem si nevymyslel, do poločasu jsme měli vést min. 3:0, něco spálil každej, kdo se dostal před bránu (jen Krleš se tam nevyskytoval, spíš jen tak stínoval, dělal prostor a věřil svým spoluhráčům, ale nedočkal se...). Soupeř se dostal do jediné nebezpečné situace – hlavička ale šla přímo do mě. Soupeř se snažil o rychlou hru s přihrávkami a nešlo mu to vůbec špatně, jenže to většinou nějak zadrbal nepřesností nebo špatným zpracováním, střela šla na bránu možná 1 (já mám spíš za to, že všechny šly vedle). Soupeř byl ale zároveň dost nervní a nadávali si od 1. minuty.

Do 2. poločasu soupeř vlítl a dostal se rychle do náporu. Obrana několikrát zazmatkovala, z čehož vplynuly 2 slušné šance, ale skončily bez gólu (kdybych se chtěl chlubil svými kočičími reflexy, mohl bych...). Po cca 5ti minutách ale soupeřova převaha skončila. Po jednom z mnoha závarů jsme se konečně prosadili před brankou soupeře i gólově a Ondra B. dostal nakopnutý míč hlavou do sítě. Třetí gól jsme přidali po klasické situaci – výkop – sražení – dorážka, ale protagonisty byli Jirka a Krleš, který se už na to pálení šancí nemohl dívat a rozhodl se útočníkům předvést, jak se to dělá. Jirka tedy srazil nakopnutý míč, který Krleš nekompromisně (na pohled) umístil do sítě prudkou střelou, o níž se nám snažil namluvit, že byla mířená... Jasně☺ Na tomto gólu jsem měl přirozeně svůj podíl i já, když jsem dobře poradil Jirkovi, aby chodil na vysoké míče do vápna.

Jenže někdy tou dobou přišlo 2. zranění... David dostal v souboji zezadu ránu, ode mne to vypadalo, že do zad, ale nejspíš do hlavy. Nejprve otřeseně klečel za čárou, pak odešel na střídačku a nakonec ho Jirka odvezl do nemocnice, David ztratil krátkodobou paměť a 2 dny zůstane na pozorování, doufejme, že nic horšího.

Tak se nám vyprázdnila střídačka a taky jsme dostali gól z brejku 3 na jednoho (na mě pak byli sami 2 a prostřelili...) poté, co Zdeněk ztratil míč při našem brejku 3 na jednoho. Konečný výsledek 3:1.

1. zápas se výsledkově vydařil určitě více než ten loňský (2:8), měli jsme herní převahu prakticky po celý zápas, mnoho šancí jsme nevyužili a jen to umožnilo soupeři, aby byl ve hře ještě ve 2. poločase. Hra vypadala většinou tak, že 3 až 4 naši doráželi kolem vápna a snažili se propálit míč klubkem soupeřů. Jejich gólman (s přehledem nejlepší hráč soupeře) se však několikrát vytáhl, a když už zasáhnout nemohl, tak jsme netrefili bránu. Nejlepší výkon Ondra Bajar, Zdeněk v závěsu, pak ostatní. Dobře se jevil Vítek... Teď hlavně zdraví.

Hromádka Pavel

Začátek sezóny vskutku aprílový – takhle bizarní utkání tu v naší historii možná ještě nebylo.

Mírné náznaky proběhly už před zahájením, ale kdo by si takových drobností všiml. Rozkopáváme se, jde na mě centr a s neomylným pudem zabijáka posílám míč z krásného voleje úplně dohazlu – a jelikož jsme na Pražačce, vypadá to na ztrátu míče, protože jsou brány zavřené. Chmm. Nějaká hodná paní nám ovšem vzápětí nějaký míč přinesla, nebyl to ovšem kupodivu ten náš, ale nevadí, zákon zachování energie platí.

A jde se do zápasu. Rozehrávka, dám na střed Zdeňkovi, tomu to někdo ukopává, míč se vrací ke mně. Potáhnu po pravé straně tak dva metry a co s tím? Tak pálím z velké dálky. Míč jde vcelku správným směrem a ve správné výšce, ale lehá si mu do cesty brankář a tak tuším, že z toho nic nebude. Jenže ejhle, brankáři míč podklouzne pod rukou a přímo do tyče za ním. Odráží se zpět – tak přece jen nic, škoda, otáčím se, odcházím. Jenže míč se odráží přímo do zad brankáře a od něj zase pohopsává zpátky do brány. To už si všímám, že ostatní dál sledují dramatickou akci a tak se znova zaměřím na to, co se děje a sleduji to akorát včas, abych zahlédl, jak se brankář marně plácá a natahuje po míči a ten v poklidu dohopsává do branky. Ha, 1:0, můj určitě nejrychlejší gól kariéry a rozhodně jeden z nevtipnějších ☺

Ve zbytku poločasu už se ale bodově nic moc nezměnilo, ačkoli jsme samozřejmě byli po takovém gólu psychicky nabuzení a – a to je dosti neobvyklé: byli jsme také herně lepší. Bratrské duo Bajarů soupeři zle zatápělo, ale gól jsme z toho nevykřesali. Špatně nebyli ani rohy (až už ty kopané mnou, nebo ten co mi jednou krásně poslal Zdeněk přímo na volej placírkou (bohužel mimo). Akcí spousta, ale prostě tomu vždycky něco chybělo. Soupeř tolik možností ani zdaleka neměl a navíc se dost hádali, což v druhém poločase ještě vygradovalo.

Nejvýraznější událost prvního poločasu byla ale bohužel dosti nefotbalová. Náš imaginární hráč Vítek Bavor, jehož existence byla tento památný den, na rozdíl od Yettiho oficiálně potvrzena a který skutečně přišel a chtěl si zahrát měl asi tak po deseti minutách účinkování v Laxním přístupu pozastavené minimálně na zbytek sezóny. Vítek totiž vcelku nenápadně zpracovával míč, když tu najednou křup a lup, Vítek zařval, odkopl míč a padl. Z posledních sil se pak odplazil dva metry za lajnu a tam už skončil zcela nepohyblivý. Přivolání sanitky, ošetřován fanynkou a Jirkou a diagnóza jasná: přetržená Achilovka, operace a 8-10 týdnů klidu. Vítek si s námi tedy určitě zase někdy rád zahraje. Nicméně může být klidný. Doposud byl s nulou odehraných zápasů náš nejméně aktivní hráč – teď má na kontě deset minut: a je tudíž vlastně pořád náš nejméně aktivní hráč.

Zranění a sanitky už jsme ovšem na hřišti viděli, to by pořád nestačilo na post „nejbizarnějšího utkání“. Tento titul pojistil v druhém poločase David, který se po vizuálně nezajímavém souboji se soupeřem na levé straně hřiště skácel k zemi a rovněž se odplazil za lajnu. Chvilí ležel tak, že jsme měli podezření na vyražený dech. To ale David na náš dotaz vyvrátil s tím, že prý schytl zásah do koulí a tak vystřídal. Jenže po pár minutách za

lajnou David vlastně zjistil, že ho bolí hlava a ne koule – a především, že si vůbec nepamatuje, co se mu vlastně stalo, na kterou stranu hrajeme a jak se na Pražačku dostal. Diagnóza tedy také vcelku jasná (ačkoli jsme vlastně nikdo nepostřehli, jak ho soupeř praštil do té hlavy) a Jirka (který si skoro nezahrál a většinu času jen někoho ošetřoval – nahrávat na gól ale stihl) Davida odvedl do nemocnice. Otřes mozku, dva dny na pozorování v nemocnici (nakonec Davida pustili už druhý den ráno, ale: dva hráči v nemocnici za jediný zápas, to je rekord).

Co se fotbalových událostí druhého poločasu týče: pořad jsme měli hodně navrch a hráli vcelku s přehledem (s výjimkou úvodu druhého poločasu, kdy byla obrana trochu rozpadlá, ale já byl na střídačce, takže z obliga ☺), gólově to ale moc nevycházelo. Nakonec se podařilo zvýšit na 2:0 – kopal jsem trestňák za faul na Ondru Bajara na naší půlce hřiště, načechral lehký centřík a Ondra se pomstil – a elegantně míč prodloužil za sebe přímo do sítě. Na 3:0 jsme pak posunuli variací o kterou se celý zápas snažil Ondra Bajar s bráchou, ale nakonec jim to museli ukázat jiní, jak na to ☺. Opět můj centr, z podobné lokality jako ten předchozí gólový, vysunutý Jirka sklepává na vápno na Krleše a ten krásně propaluje brankáře.

Plné plíce pak stahují na 3:1, když jsme v duchu nedáš – dostaneš šli tři na jednoho v sestavě Zdeněk, já a Krleš, ale Zdeňkovu finální sehrávku poslední obránce vyčíhl, zastavil a vzápětí z toho byl protiútok ve kterém nás soupeři hravě přečíslili a kombinací nedali Ondrovi šanci. Konec utkání trochu vyhrocen, ale víceméně jednostranně ze strany soupeře, který se začal rozčilovat kvůli úplným kravinám. My si to pohlídali, zvítězili a značně nafoukli naší marodku.

Zápis o utkání – 2. zápas

Datum zápasu: 9. 4. 2012

Hřiště: P1

**Laxní přístup – Pragochmel Blšany A – 3:2
(3:0)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Šátek David	Šén Radek
2:0	Bajar Ondřej	Široký Michal
3:0	Bajar Zdeněk	Šátek David

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	2	2
Bajar Zdeněk	1	0
Bárta Lukáš	1	2
Hromádka Pavel	2	2
Jirmásek Tomáš	0	0
Krlín Michal	0	1
Šafka Jiří	0	2
Šátek David	3	0
Šén Radek	2	0
Široký Jan	1	1
Široký Michal	3	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	2

Komentář rozhodčího:

Lepší tým hostů svou převahu v 1. poločase zúročil. V druhé půli však domácí svou hru zlepšili a nechybělo jim moc k vyrovnání.

Nejlepší hráč:

Bajar Zdeněk

Recenze k utkání s týmem Pragochmel Blšany A

Zeman Ondřej

Pragochmel jsme v minulé sezóně odpískali při jejich zápase s Vixens a jeví se jako nekonfliktní tým, přičemž tuto skutečnost i potvrdili až na pár nesmyslných stížností ke konci zápasu a zajímavou odpověď na otázku „Jste Pragochmel?“, když jsem šel zařizovat zápis, která zněla „Tak asi sme, když tu vedle vás stojíme.“ (tón hlasu nelze slovy bohužel vystihnout). Tedy hluboko pod normou nesmyslů, které občas některé týmy předvádějí. Sešli jsme se tentokrát v hojném počtu. Caidel zřejmě přilákal pivochtily, když koupil sud na oslavu svého 200. zápasu (ale jelikož jsme ještě neodehráli celých 20 sezon, hráli jen 4 zápasy v pohárech a nemálo utkání se z nejrůznějších důvodů nehrálo, tak by mě zajímalo, kde to jako nabral, sud sice koupil, ale možná by měl koupit ještě 1). Chyběli zraněná legenda Vítek, občasní chodiči Petr a Tomáš U. a nechodiči Ondra N. a Tomáš K. Zdeněk se dostavil až v poločase, ale vzhledem k našemu stádečku na střídačce to tak ani nevadilo.

Soupeř se pokoušel o kombinační hru, která mu do jisté míry vycházela, ale obvykle v pravý čas vykouzlil nějakou tu nepřesnost ☺ My klasicky výkopy (ani 1 krátká rozehrávka), forčekink, brejky a těžení z chyb soupeře (v 7. lize se z toho taktika dá udělat celkem hravě). Celkově jsme byli asi lepší, určitě jsme měli víc šancí (počítaje v to i závěrečný nápor soupeře), na obou stranách bylo dosti situací, které neskončili šancí kvůli nepřesným přihrávkám nebo stojícím nabíhajícím (jak pěkně laxně to zní) hráčům. 1. gól propasíroval po nějaké standartce (asi roh, rozhodčí toho celkově moc nepískli) do brány přes zasahujícího gólmána David (který si myslel, že se hraje zápas minulého kola), který se po dorážce svalil a již v pádu se radoval (to měl někdo natočit). Druhý gól luxusní střelou o tyč (a gólmána?) Ondra B. Poločasové vedení 2 nula a pozdě přijivší přírůstek do stáda Zdeněk nám dávali do poločasu slušné vyhlídky. A taky jsme zahazovali šance a ne málo ☺ Parádní byla několikafázová narážeka Ondry B. a Krleše (ano, skutečně „Krlše“ a nikoli „o Krlše“ ☺).

Ve 2. poločase soupeř mírně zvýšil tempo, což sice znamenalo i snížení stavu, ale zase i více brejků. Paličem dne jednoznačně Šulin (netrefit prázdnou bránu z asi 10ti centimetrů... dál se rozepisovat nebudu). Soupeř snížil po kombinační akci, když střelec dostal trestuhodně mnoho prostoru (nikdo proti němu nešel, nejbliž jsem viděl Lukýse, ale ona obrana byla v tu chvíli tak nějak vyšachovaná) a prostřelil mě (teč ruka, pak noha... ble). Po snížení zahrával soupeř sérii rohů a vypracoval si několik šancí, ale vyrovnat nedokázal. Z brejku jsme naopak udeřili my Zdeňkem a odskočili opět o 2 góly. Mohli jsme přidat 4. gól, ale buď naši ostrostřelci úmyslně dramatizovali zápas nebo to pochytil jejich gólmán (asi nejlepší hráč soupeře). Pak přišlo Šulinovo zalamení a (dle pravidla 2krát nedáš, dostaneš) jsme dostali 2. gól, tentokrát dost můj, protože jsem spíš tak zevloval než chytal. První střelu jsem ještě vytáhl nějakým laxním pohybem do tyče, ale dorážku do vinglu už ne. Obě střely povedené, zasloužil bych si gól už za tu 1. Soupeř se pak dosti rozeřval (nejvíc řvali na svého nejmenšího hráče) a vypracoval si střídavý tlak s množstvím standartek, leč se mu žádnou nepodařilo zužitkovat, naše příležitosti zůstaly rovněž nevyužity a tak jsme ukopali 2. vítězství v sezóně. Chtělo by to co nejdřív získat 10 bodů, ať se pak na konci sezóny neplácáme dole jako minule.

Dobře vypadal Lukýsův skok na míč, kdy vytvaroval ze svých nohou předpisové óčko, míč jím proletěl, Lukýs proletěl kolem soupeře a ten vesele útočil, jako by nic, dále Jirkova příprava střely, když si míč dal na dlouhou nohu, sice tam tu nohu natáhl, ale jen, aby minul a svalil se (jak to dopadne, bylo jasné od začátku), Jirmiho puštění míče za

sebe, které skutečně nikdo nečekal, 1 luxusní přihrávka soupeři do střelecké pozice (nevím kdo, ale byla přesná).

Parádní výkon v obraně Michal, v útoku pak klasicky Ondra B., David a Caidel obětavě v soubojích, Honza přiznal sportovně roh soupeře, ostatní dobré a převážně spolehlivé, Zdeněk dobře drží míč a kličkuje, ale málo se u toho dívá kolem sebe, Tomáš Pistorius Jirmásek hrál krátce, a proto nebude hodnocen ☺. Měl jsem i 1 echtovní leopardí skok! A taky jsme chvíli měli 2 kapitány.

P.S.: Díky fanouškům za přestávkové pivo.

Zápis o utkání – 3. zápas

Datum zápasu: 15. 4. 2012

Hřiště: STOD

**Sportbar ZIPO – Laxní přístup – 2:5
(1:2)**

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Šátek David	Široký Michal
2:1	Široký Jan	Krlín Michal
3:1	Jirmásek Tomáš	Široký Jan
4:1	Krlín Michal	Široký Jan
5:2	Jirmásek Tomáš	Krlín Michal

Hráč	Plus	Mínus
Jirmásek Tomáš	5	2
Krlín Michal	5	2
Šátek David	5	2
Široký Jan	5	2
Široký Michal	5	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	5	2

Komentář rozhodčího:

I když hosté začali a dohráli o jednoho méně, jejich výkon převyšoval hru domácích, kteří byli opravdu laxní a vyhráli díky šťastným gólům.

Nejlepší hráč:

Není.

Recenze k utkání s týmem Sportbar ZIPO

Zeman Ondřej

Na hřišti ve Stodůlkách jsme se v dopoledních hodinách dostavili pouze v 6ti lidech, tzn. zápas bez střídání. Borci LXP ovšem nenechali nic náhodě, po úvodním inkasovaném gólu jsme zápas otočili, vypracovali si náskok a po snížení soupeře jsme jej opět dorazili;)

Soupeř do zápasu vlétl v rychlém tempu, jeho hráči byli hodně běhaví a stíhali se dobře vracet. Bránili odpovědně od půlky, což nám sice umožnilo krátké rozehrávky a nějaké ty náznaky kombinace, ale zase tím zahušťoval prostor ve středu hřiště a před bránou a my se tak k ničemu moc nedostali.

Soupeř udeřil z brejku, když jejich útočník se dostal přes naše 2 z levé strany (tu měl mít David, ale jako mnohokrát během zápasu se obránci objevovali různě po hřišti, ale ne tam, kdy měli být), jeho střelu jsem sice ještě ztlumil, ale dorážku hráče zhruba z penalty (byl volný!) už ne.

Pak bylo takové hluché období, kdy si ani 1 tým nevypracoval skoro nic, soupeř měl sice pár střel zprava nebo z dálky, ale nic moc nebezpečného, a to i přes naši snahu umožnit soupeři dát gól. Pak přišla naše akce typu, někdo se přihrávkou zbavil míče nebo nějak kopal směrem na bránu a se to nějak odrazilo, no prostě míč se dostal k Davidovi, který máchl nohou, přičemž upadl a vyrobil tak cosi, co připomínalo střelu, která prošla přes vápno i brankáře, před nímž se náhodně motal Jirmi a ve snaze o teč míč minul, s čímž brankář nepočítal (toto dovozují, protože Jirmi tvrdil, že tam stál zcela úmyslně, clonil a schválně uhnul). Gólmana určitě také zmátl Davidův taktický pád.

O chvíli později bylo ještě veseleji. Krleš na půlce vypíchl míč soupeřovu rozehrávajícímu hráči (soupeř se při útocích hodně vysunoval), byla to čistá práce, pak zatáhl míč středem mírně doleva a dal přesnou přihrávku sprintujícímu Honzovi, který se do prázdné nemýlil. 2:1 a tímto výsledkem skončil i poločas.

Jinak herně byl soupeř lepší, měl asi víc střel, přičemž ty jeho byly méně nepřesné než naše.

Druhý poločas začal velmi vesele. Při pohledu od branky se nabízejí 2 alternativy toho, jak padl náš 3. gól.

Var. 1.: Honza se uvolňuje na pravé straně, posílá po zemi přihrávku na uvolnivšího se Jirmiho podporujícího útok, který míči nastavuje nohu a umísťuje ho do protipohybu gólmana. Čistá práce.

Var. 2.: Honza se uvolňuje na pravé straně, střílí na bránu, ale střela jde téměř rovnoběžně s brankovou čarou do autu, ale do cesty se jí připlétá TJ, od kterého se míč odráží do protipohybu gólmana.

(TJ popíše)

Soupeř pak zvýšil tempo, naše obrana začala klasicky kupit chybu za chybou (navázala tak na výkon v 1. poločase) a soupeř se dostával do příležitostí a šancí. Zato my jsme byli jaloví, neschopní dát si i jen přihrávku nebo dopředu na zcela volného hráče (zejména Krleš se stále hlásil, soupeř už to vysunul), obrana nedoplňovala útok (jako občas jó, ale málo) a když už jsme se do něčeho dostali (např. do vyložené šance), tak místo střely z 1. přišla příprava míče a jeho ukopnutí soupeřovým obráncem (že Jirmi). Když už nějaká přihrávka přišla (přesná), tak došlo (2x) k promáchnutí ve vyložené šanci! Po zápase nám Krleš vysvětlil, že ty přihrávky měly přijít po zemi □

Naštěstí jsme dali 4. gól. Honza nějak šoupnul vzduchem míč na Krleše k pravé tyči a ten...

... Krlešova verze: si to narazil hrudníkem o brankáře a pak zavěsil.

... jiná verze: si narazil míč, ale možná jinak než chtěl nebo tak naslepo před sebe s tím, že po něm pak pude. Míč měl gólman chytit, ale nějak to vyrazil, Krleš ho nedůrazně směřuje do sítě, míč líže brankáře a buď už jde do branky nebo ho Krleš stačí ještě pro jistotu dorazit.

Soupeř pak snížil po vyšachování naší obrany, když jsem dostal jesle z bezprostřední blízkosti (fuj) a měl i další šance na snížení. Hráči soupeře ale nemířili obvykle přesně (spíše dost nepřesně), nebo blokovala obrana nebo já. Zmínil bych obětavý zákrok Davida, který ve výskoku vyrazil střelu soupeře v momentu, kdy jsem podklouzl a soupeř by mě tak pohodlně přehodil (možná, že to bylo za stavu 4:1). Soupeř se tedy nadýchl k náporu, dravě se dostával před naší bránu a chtěl se zápasem ještě něco udělat. Přítrž jsme tomu učinili vzápětí. Krleš se dobře uvolnit do postavení na dlouhý výkop, míč pak sklepl mezi vracejícím se obráncem a clonícím brankářem před bránu, kde se ten dostal k úplně volnému Jirmimu, který se nemýlil a z metru a půl poslal míč do prázdné.

Zbytek zápasu se dohrál v klidu a soupeř byl pak z výsledku dosti frustrován, protože byl celý zápas lepší a přehrával nás (i když na šance minimálně vyrovnáno).

Včera po zápase jsem všechny hráče sepsul za tristní výkony, no trochu to opravím. David během zápasu vyloženě neزالomil, klasicky občas nepřesná přihrávka či volno v jeho prostoru, ale to je spíše normální, navíc bez střídání se to dá pochopit. Jirmi: pokud by se počítala procentuální úspěšnost zákroků obránce jako u brankářů v hokeji, měl by max. 10%, většinou jen poskakoval před obráncem a zpomalil tak jeho tah na bránu. Ale dal 2 góly, tak se to částečně maže. Honza dělá pořád tu samou chybu, že se nedívá kolem sebe, což má za následek jednak zdržení akcí (zpracování a zastavení se, i když je s míčem volný), pokusy o kličku místo přihrávky a taky to, že běhá podle míče bez ohledu na postavení spoluhráčů, takže jsou tam pak 2 u sebe a v prostoru, kam jde míč nikdo. Michal musel jako poslední hlídat potenciální chyby spoluhráčů, takže občas nemohl dost rychle zezadu vyrazit proti protihráči a hlavně měl dost pokažených přihrávek zezadu, ale zase tvrdil (resp. řval), že mu nikdo nejde. Podle Jirmiho byly navíc oba soupeřovy góly jeho (já nevím, obrana při nich nestíhala, tak jsem sledoval jen soupeře a míč). Jediné, co jakž takž vycházelo, byly rohy, sice bez gólu, ale něco z toho bylo a mohl být i gól.

A soupeř hrál celou dobu ve 4 v poli.

Jirmásek Tomáš

Už už to po minulém zápase vypadalo, že začneme opět chodit v hojném počtu, ale Stodůlky asi odrazují (kdo si píše Stodůlky, ať po něm hodíme kamenem). Za vytrvalého deště jsme nastoupili v šesti lidech. Člověk nemusí být matematik, aby si spočítal, že jsme museli hrát bez střídání, což proti běhavějšímu, techničtějšímu a vůbec tak nějak všestranně fotbalovějšímu týmu na optimismu nepřidá. Než jsme se zorientovali, tak jsme dostali gól a nálada se blížila bodu mrazu... Gól padl po klasickém zmatku v obraně, kdy soupeř dorazil vyraženou střelou. Problém naší obrany je, že si obránci často mění místa (nejčastější jsou na místech, kde není míč ani soupeř). Problém našeho útoku zase je, že si místa nemění vůbec, takže pro soupeřovic obránce veget a pro nás žádné šance a fotbal na prd.

Fotbaloví trenéři a psychologové rádi v takové situaci hovoří o charakteru týmu. No posuďte sami: počasí – hnus, soupeř – běhaví technici, složení Laxního přístupu – Ondra Z. v brance,

Michal Š. libero, Jirmi pravý, David levý bek, Honza Š. a Krleš útok, na střídání nikdo... Leckterý znalec malé pražské kopané by za takovéto situace navrhoval ze zápasu odstoupiti a vzíti za vděk kontumačním nula šest. Ne tak my!

Oslavné hymny středověké jsou plné podobných podobností. Doba temna, doba strachu z budoucnosti a v tu: *ecce heros!* Bájný hrdina skončuje s temnotou, bojovník ztrestá nepřátele, vůdce vyvede svůj lid (čti tým) z údolí smrti. V době, kdy i poslední jiskřičky naděje vyhasínaly v našich myslích, se objevil David na pravém beku, spíše falešném křídle (to je ten pohyb našich obránců). Honza & Krleš jistili pozice uprostřed hřiště. Nikdo už dnes s jistotou nedokáže říci, jak se tam David objevil, navíc s balonem, takový prvek nejistoty však do legend patří, každopádně David věren staré zásadě „*když nevíš co s míčem*“ vypálil, vložil do toho všechn svůj um, celou svou sílu, svou energii, určitě si říkal „*ted', nebo nikdy*“. Do té střely dal prostě celé své „*já*“, což ho vzápětí poslalo jaksi samovolně k zemi. Jako legendární bojovníci projížděli bojištěm, nepřátele se jim vyhýbaje, tak se míč dokázal vyhnout tělu všech hráčů, až se ocitl na hranici vápna. Pro dokreslení všech detailů, bez kterých by však nebylo možné pochopit všechny souvislosti, ted' míč na chvíli zastavím a budeme se soustředit na děj, který byl dlouho opomíjen, ale bez kterého by Davidova snaha nemohla najít naplnění. Jirmi se tou dobu právě pohyboval v soupeřovic vápně (obránci mění místa). Na první pohled to mohlo vypadat, že zase jen zevluje co nejdál od balonu, aby mu neublížil, ale zasvěcení znalci jeho hry poznali onen lišácký jeho pohyb, kdy odvádí pozornost brankářovu, snažíce se odlákat jeho zrak od míče na kopačce Davidově. Dobrá věc se podařila. Jirmi pro jistotu při střele ještě před brankářem proběhl a nevyzpytatelně máchav nohou svou vzduchem již jen sledoval, jak míč (který zase můžeme nechat rozpohybovat) rozvlnil zmoklou síť. Někomu by se mohlo zdát, že tam Jirmi jen pomateně postával, někomu by se ba i mohlo zdát, že chtěl trefit balón, což se mu nepodařilo. Pro historickou přesnost je však třeba dodat, že Jirmi brankáři skutečně clonil a nohu zvedal, protože mu bylo jasné, že míč v brance skončí i bez jeho přičinění, neboť již tenkrát jistě tušil, že jeho šance má teprve přijít.

Jako u gentlemana Honzy Š. měl dlouho onen gentleman ironický nádech (*holky ve Vixens jistě dosud vzpomínají*) a v poslední době tento ironický odér mizí (*například se přiznal k autu, který neviděl ani soupeř, fakt*), tak jakékoliv minulé vysmívání bledne při pohledu na založení akce předcházející druhému gólu. Krleš, sřeživ si svůj presingový kosočtverec, napadal tak neúnavně, až to soupeře unavilo natolik, že mu odevzdal balón. Dál nechám hovořit dalšího očitého svědka Ondru Z.: „*byla to čistá práce. Pak zatáhl míč středem mírně doleva (stále se bavíme o Krlešovi, pozn. tj) a přesnou přihrávkou vysunul sprintujícího Honzu Š., který se do prázdné branky nemýlil*“.

Poločas 2:1, ale vzhledem ke kvalitě soupeře jsme se museli mít dál na pozoru. Všichni podvědomě tušili, že by to chtělo pojišťovací gól, který by nás uklidnil (*podvědomě to samozřejmě tušili hráči Laxního přístupu*). Protože se následující děj seběhl (*řekl bych až neuvěřitelně*) rychle, tak raději přenechám slovo Marcu Van Bastenovi (*za pohotový překlad děkuji Květoslavě Van Tulipan*): „*Jel jsem zrovna z Mnichova do Prahy, protože jsem slyšel a i na videu několikrát viděl, jak skvělí jsou někteří mladí hráči Sparty a chtěl jsem je vidět. Bohužel jsem si spletl den, Sparta hrála již o den dřív, ale té cesty fakt nelituju. Ještě před Prahou v nějaké vesnici, myslim, že se jmenovala Stodhulki, nebo tak nějak, sem špatně odbočil a dostal sem se k nějakému hřišti, kde se zrovna hrál fotbal. Byla tam slepá, tak sem se musel obracet a celé jsem to bohužel viděl jen ve zpětném zrcátku, ale i tak to pro mě zůstane nezapomenutelný zážitek. O něco takového sme se s Frankam (Rijkaardem, pozn. tj) pokoušeli v Ajaxu, AC Milan i v reprezentaci, ale za těch 15 let, co sme byli spolu, se nám*

to podařilo možná dvakrát...jestli vůbec. Pamatuju si, že se mi něco podobného poštěstilo ve finále Eura 88, jenže tam ten centr šel zleva a já to měl na pravačku, takže přímo proti noze, což není zas tak těžký trefit. Problém je trefit to, když máte přihrávku ze shora zprava, to většinou jen promáchnete, protože není skoro žádný čas to trefit a navíc přesně... Jojo, už se k tomu dostanu..... Tak v tom zrcátku vidím, jak to někdo táhne po pravý lajně a po zemi to posílá přímo do vápna. Tam byl nějaký obr, připomíná mi trošku Zlatana, jen se umí lip uvolňovat, protože v okamžik dotyku míče byl sám, trefil to fajnově, není to lehký, vím to, 15 jsem to s Frankem zkoušel. Rychle se otáčel kolem běžícího balonu a trefil to krásně z první přímo do šibenice, gólman tam makal, ale bylo to moc rychlý. Paráda!“

3:1, jak se později ukázalo – vítězný gól. Bohužel gól nás neuklidnil a soupeře nabudil, jezdil ještě víc, čemuž jsme při jejich fotbalovosti nemohli bez střídání vzdorovat věčně. Alespoň se tak zdálo, neboť jak později ukázal náš heroický výkon, tak mohli, když po asi nejhezčí kombinaci celého zápasu (rozumí se z naší strany) ukázal Krleš hlad po gólu a balón prakticky v zubech donesl za brankovou čáru. Celé to začalo na pravém křídle, kde kombinoval Honza Š. s Jirmim, několikrát si vyměnili míč (tuším 2x). Honza pak vylákal soupeře k sobě...rychle dal míč od nohy Jirmimu...Jirmi šajtlí (*možná patičkou, bylo to moc rychlé*) zpátky do běhu Honzovi... Honza z první Krlešovi do vápna...Krleš...Andrej (soupeřův brankář)... Krleš... Andrej... Krleš... GÓL!!! Pozoruhodná je fotbalová variabilita, jakou Krleš vládne. Když se mu nepodařilo dát gól nohou, zkusil to hrudníkem (či čím), každý další jeho úder do míče, kterým se (*jak se následně ukázalo úspěšně*) snažil dotlačit balón za čáru, byl proveden jinou částí jeho těla. V baletních kruzích se po takovém vyvrcholení vžilo býti slušný zvykem hlasitě zvolat: *Bravó!*

Snad polevení v naší pozornosti (*způsobené zřejmě sebeuspokojením nad naším náskokem*) způsobilo, že v tomto krátkém koncentračním intermezzu zvládl soupeř snížit, uvolňující se kolem ostatními opuštěného Michala Š., střileje Ondrovi Z. přímo mezi jeho nohy. Věřím, že David by míč nepustil, ale málo platné Ondra je zatím bezdětný, a tak nemůže projevovat takové nasazení, doprovázené takovými osobními obětmi, jaké by jistě David ku prospěchu našeho týmu snesl. Buďme rádi, že má Ondra alespoň slečnu a neváhá tak riskantně nasazovat (*pro svobodné mládence jinak nezbytnou*) svou pravačku. Nezadaný bezdětný gólman – pohroma týmu, střežme se.

Ale zpět k fotbalu. Náš tým opět nervózněl, vítr se zvedal, déšť neustával a náš přístup byl stále laxnější. Všichni věděli, že to chce uklidňující gól. Této povinnosti se zhostili tři z nejzkušenějších v našem týmu. Ondra Z. (*jako vždy*) přesným výkopem hledal útočníka. Bohužel kromě toho, že tím útočníkem byl Krleš, jsme nikdo moc neviděli, co se stalo, výsledkem už byla jen dorážka Jirmiho do prázdné branky. Naštěstí pro nás může vypovídat další očitý svědek, který byl v tu dobu blízko. Tímto svědkem je Robert Peter Williams, známý též jako Robbie Williams (*za překlad děkuji Jaroslavě Fly Butterfly*): „*V životě jsem už zkusil skoro všechno a skoro všechno se mi povedlo, snad jen to Take That, ale to je teď jedno. Chci si udělat leteckou licenci, abych nemusel pořád tvrdnout v autě. V Anglii to nejde, protože když mě někdo vidí, tak tam omdlí, což je v oblacích průser, to je jasný. Chtěl jsem si licenci udělat v Německu, ale bylo to moc drahý. Chtěl jsem si to udělat ve Francii, ale tam nás nesnáší a já se jich bojím. Chtěl jsem.... Takže si tu licenci dělám v Plzni, myslel jsem, že se může při lítání chlast pivo, ale to je jedno.... Tak jsme letěli směrem na Prahu a kousek za půlkou cesty, někde za Berounem, sem se ohlídl dolů na Zem. Koukám, že nějaký kluci tam čtou fotbal, což já rád, tak se chvílku koukám. Brankář zrovna vykopl od brány. Šlo to do autu, klasický úkop. V tom ale nějaký jejich blondák vyběhne ze středu hřiště a vyskočí. No, spíš než vyskočí, tak vyletí, ten by na to taky potřeboval leteckou licenci. Byl na něj nalepenej*

obránce a snažil se nalepit i brankář, ale on tu míčudu krs ně propasíroval hned z první přímo do vápna. Tam byl nějakej habán, byl asi dva metry od brány. Natočil se k přicházejícímu míči, jako by chtěl trefit rohovej praporek, ale asi věděl, co dělá, protože to dal přímo doprostřed brány.“

Konečné skóre 5:2 vypadá celkem jasně, ale jak je popsáno výše, tak to zase taková sranda nebyla.

VÝKONY: Všichni krása, důraz, oběť, nasazení, elegance, tak píši jen (nad/pod)standard (bodování jako ve Sportu 1-10):

Ondra (10): Ty jesle jsme si vysvětlili výše, je to celkem pochopitelné, ale pokud jde o vyrážené balóny, tak by je měl vyrážet více po zemi a na hranici soupeřova vápna, a to nejlépe na pravačku našich snajprů (*především Krleš si o takové míče opakovaně říká*)

Michal (10): Jistota v obraně, na jeho výkonu se podepsalo, že nemohl moc útočit, protože by v obraně nikdo nezůstal

David (10): Jeho první gól asi nebude historií doceněn tak, jak by si zasluhoval, ale ukázal nám, že to jde, což bylo důležité

Jirmi (10): I když svým poskakováním kolem soupeřů a ostentativním vyhýbáním se míči často mate i své spoluhráče, tak dva gólové zářezy (ač obránce!) hovoří za vše

Meleš (10): Nechme naposledy hovořit očitého svědka – Krleš: *„Potřebuju víc balónů po zemi do nohy..., když mám takový míče, tak sem si je tam vodil.“*

Honza (10): Gól a (nejméně) dvě asistence hovoří také za mnohé, umí podržel balón za všech situací (*třeba i když může soupeře přecísliť ☺*)

Široký Michal

takze jako kapitanovi, me pripadla mila povinnost napsat jedinou oficialni recenzi z dnesniho zapasu. Pres neprizen dostatecneho poctu vas mrdek co se jim nechtelo vstavat do studeneho a velmi destiveho rana, se tym sesel v sestave: js, ms, ds,mk, oz a tj. Nikdo na stridani!!!! Zapas byl fyzicky velmi narocny, hralo se velkem tempu uz od uvodniho vhazovani a za soustavneho lijaku. Zapas jsme meli od zacatku pod kontrolou, davali si balony , jezdili po hristi , prakticky vsechny nase goly padly z fotbalovych paradicek. Goly ktery jsme dostaly byly velmi sporny a jen to poskodilo kvalitu zapasu a nas vykon! Chlapci dekuji! Vyhrali jsme 5:2

Zápis o utkání – 4. zápas

Datum zápasu: 29. 4. 2012

Hřiště: BECH

Texas N. Strašecí FC – Laxní přístup – 4:2
(3:2)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	vlastní	Hromádka Pavel
2:1	Hromádka Pavel	

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	2	4
Hromádka Pavel	2	3
Jirmásek Tomáš	1	2
Krlín Michal	0	2
Šátek David	1	3
Šén Radek	2	2
Široký Michal	2	4
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	2	4

Komentář rozhodčího:

Vyrovnaný zápas, domácí ale měli větší touhu po vítězství a chladnější hlavu ve hře.

Nejlepší hráč:

Hromádka Pavel

Recenze k utkání s týmem Texas N. Strašecí FC

Hromádka Pavel

A je to tu, dle očekávání naše spanilá jízda končí. Jak jsme to před zápasem prorokovali, tak se stalo: souboj prvního (my) s posledním týmem (Texas) nemohl skončit jinak než naší epickou prohrou. Sice jsme to na začátku pěkně zdramatizovali: v osmé minutě jsem pálil roh z levé strany a soupeři si to srazili do vlastní branky, v patnácté jsem pak proměňoval z přímáku. Ale soupeř toho prostě průběžně zvládl nastřílet víc.

Dostali nás střelou, jeden si srazil do brány i Lukýs, ale nejpamátelnější je samozřejmě „ten Ondrův“. Tedy střela zdálky, po zemi, s dobrým výhledem – a čisté jesličky. Ajajaj.

Recenze je bohužel psaná s týdenním zpožděním, takže už si vlastně nic nepamatuji, ale šancí nebylo úplně málo: hlavně Ondra Bajar hlavičkoval spoustu věcí těsně okolo, ale prostě to nevyšlo. V závěru mi brankář vytáhl i jednu slušnou střelu na břevno z ostrého úhlu, ale zvrátit skóre už se nám nijak významněji nepodařilo. Kupodivu jsme ale zůstali první i po tomto zápase (což se nám vzápětí vymstilo v dalším týdnu).

Zeman Ondřej

Tragikomický zápas se soupeřem, který se nejspíš obvykle poráží sám ☺ Jejich poslední výsledek je 1:17 a podle zápisu nehráli ve 3 v poli, tak co jsme tam proboha dělali? Teda já to o sobě vím, ale ostatní? :D Prohra samozřejmě moje, 2. (jesle z půlky) a 4. gól (stál jsem asi o metr a půl jinde, než jsem myslel a nechal volnou bránu – i soupeř byl překvapen a na chvíli ztuhl) úplně moje, třetí smůla – blbý odraz míče:/ V útoku jsme toho taky moc nepředvedli, sice tam byly tyče a pár loženek (převaha tam ve 2. poločase byla, než ne), ale asi si nezasloužily proměnění nebo co, byly to takový ty laxní – po nákopech a odrazech + sólové akce Ondry B., nemůže to asi vycházet v každém zápase ☺ To by bylo proti statistice a přírodě.

Zápis o utkání – 5. zápas

Datum zápasu: 29. 4. 2012

Hřiště: BECH

**Laxní přístup – Brøndby Codein IF – 3:4
(2:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Široký Jan	Hromádka Pavel
2:0	Široký Jan	
3:4	Zeman Ondřej	

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	3	4
Hromádka Pavel	3	4
Jirmásek Tomáš	3	4
Krlín Michal	3	4
Široký Jan	3	4
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	4

Komentář rozhodčího:

Pohodové utkání bez vážných šancí. Hosté si pohlídali vítězství.

Nejlepší hráč:

Široký Jan

Recenze k utkání s týmem Brøndby Codein

IF

Hromádka Pavel

Druhá prohra v řadě a konečně se zřejmě zbavíme rizika postupu (které jistě vzápětí vystřídá riziko sestupu ☺). Hlavním faktorem byl tentokrát prodloužený víkend, který znamenal většinu hráčů v hajzlu a přímo na bitevním poli tedy jen šestici vybraných odvážlivců (nebál bych se říci ani hrdinů) a to ještě ve zkurveném dešti.

Prohry je v tomhle případě trošičku škoda, ačkoli byl soupeř obligátně lepší a ze střídačky mohli postavit i dva celé týmy, tak nás nejenže neutahali, ale mimo vybraných momentů ani nějak výrazně nepřehráli a kdyby přálo příslovečné štěstíčko, tak jsme mohli i bod nebo dva brát.

Začalo to totiž slibně, jedna z prvních akcí, hážu aut, HŠ prodlužuje hlavou za sebe a je to jedna nula. Soupeř pochopitelně nemá moc radost. Naše veselí však o chvíli později graduje, když Krleš aktivně otravuje rozehrávající obránce natolik, že je zažene až k jejich brance, kde v panice nahrají přímo do malého vápna na úplně volného HŠ, který neomylně skóruje do poloprázdné brány. Asi nejlepší moment zápasu, v tu chvíli myslím leckdo věřil, že bychom to mohli nějak uhrát. Krleš bohužel bez asistence, protože se míče ani nedotkl, ale rozhodně to pro Honzu vypracoval.

Do poločasu se jde za stavu 2:1, kdy soupeř snižoval velmi pěknou razantní ranou ze střední vzdálenosti. Byla pěkná. Z otočky, rychlovka, přesná k tyči, paráda. Bránící obránce nestihl zaclonit, mě to sice šlo v dosahu, ale příliš rychle abych stihl nějak zareagovat – a Ondra v bráně měl podobný problém, ještě stížený tím, že jí prý ani neviděl. Takže 2:1, ale situace dobrá (až na otravný déšť). Codeini se vztekají, že se jim nedaří hrát svojí hru „tak jak to umí“, my se potutelně smějeme, protože podobné výroky pro nás opravdu nejsou nic nového a jde to vlastně voda na náš mlýn (ač vody bylo jinak okolo zbytečně mnoho) a není lepšího důkazu, že svou práci obrana dělá pořádně ☺

V druhém se bohužel Brøndby rozjelo o něco lépe. Druhý gól nám dali pěkně z rohu, čistá nahrávka na vrchol a razantní střela. Jirmiho hráč tuším. Problematická byla ale hlavně sekvence kolem třetího a čtvrtého, kdy jsme dostaly dva góly v rozmezí několika málo minut – přičemž třetí gól byl ne nepodobný Ondrovu lapsu z minulého zápasu. Tentokrát to nebyly jesle, ale šlo to těsně kolem nohy, protože Ondra zrovna nějak neměl stabilitu a nějak se tam kymácel. Čtvrtý pak nějaká smůlovatá záležitost se změnou směru střely či tak něco (nepamatuji si přesně), nejbliž akci byl myslím Lukys.

I my měli nějaké šance. Já střela ze střední vzdálenosti zprava, kterou brankář vytahoval ven (ač šla možná stejně mimo, ale každopádně to byla aspoň pořádná řacha). Krleš moment s dlouhou přípravou střely, podruhé útok po levé straně kdy si soupeř málem šoupl pěkného vlastňáka, když to Krlešovi ukopávali. HŠ promeškal jednu dorážku hlavou nakrátko, já zas zkurvil jednu akci tři na jednoho, protože jsem si spletl Krleše se soupeřem a rozehrál jsem to tedy napíču, místo na něj ☺.

Za stavu 4:2 mělo Brøndby utkání jasně pevně v rukou, ale Ondra zvládl ještě vylepšit závěr – jedním z výkopů dal totiž chvíli před koncem gól přes celé – náhradní brankář si míč nějak záhadně hodil do brány, typická Laxní haluz ☺. Remízu už jsme z toho ale nevykřesali.

Výkony všichni vzhledem k počtu a počasí parádní, hráli jsme pochopitelně hodně zataženě, ale Lukýs a Jirmi odváděli velmi dobrou práci, k hašení toho ani moc nebylo. HŠ a Křeš dělali co mohli (vzhledem k téměř úplné absenci podpory útoku).

Zeman Ondřej:

Na to, že jsme neměli nikoho na střídání parádní zápas, soupeřů bylo dvakrát tolik, ale zmožili se většinou jen na přihrávky poměrně daleko od brány, pak od nějaké hranice už jen nepřesnosti a chlácholení se navzájem, jak jim to jde a jakou mají smůlu. Lepší byli, o tom žádná, ale to je koneckonců každý soupeř. Vycházely jim střely z dálky, byť na procenta byla jejich přesnost střelby asi 10%. První gól hezky umístěná střela zpoza 2 obránců přesně k tyči, 2. - z první hezky trefená střílená přihrávka z rohu opět k tyči (neobsazený hráč na vápně!!!), 3. - můj nepochopitelně puštěný gól a čtvrtý šťastný gól soupeře po jeho srážce s Lukýsem. Soupeř 2krát trefil tyč. Vítězství si soupeř zasloužil, ale mohli jsme v závěru vyrovnat, když po našem 3. gólu soupeř dost znervózněl (nějaké výkřiky typu „přidáme pojišťovací“ zněly zcela jasně „udržíme to“) a zejména Honzova hlavička volala po vyrovnání, byla by to podobná loupež jako se Strážcema v minulé sezóně ☺

Za moment zápasu bych označil Křešovo zpracování míče natřikrát (tři dopady míče, 3 střelecké postoje a soupeř mu to odkopl ☺ Konkuruje tomu samozřejmě 3.gól soupeře a jemu předcházející můj výkřik „nevidím“, když jsem ho nádherně viděl (hráč byl zcela neblokovaný a nehlídaný, metr vlevo i vpravo kolem něj bylo volno).

Zápis o utkání – 6. zápas

Datum zápasu: 13. 5. 2012

Hřiště: ZAK

Česlo – Laxní přístup – 1:3
(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Bajar Zdeněk	Hromádka Pavel
2:1	Krlín Michal	Bajar Zdeněk
3:1	Bajar Zdeněk	Šátek David

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	3	1
Bárta Lukáš	1	1
Hromádka Pavel	2	1
Jirmásek Tomáš	1	0
Krlín Michal	2	0
Šátek David	3	1
Šén Radek	1	1
Široký Michal	2	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	1

Komentář rozhodčího:

Zpočátku svižné utkání, které ale postupně ztrácelo na tempu. Česlo se dostalo do vedení, ale domácí nepodržel brankář, a na světě byl obrat na 3:1 ve prospěch Laxního přístupu.

Nejlepší hráč:

Bajar Zdeněk

Recenze k utkání s týmem Česlo

Zeman Ondřej

Po dlouhé době zápas, ve kterém jsme byli lepší a vyhráli. Většina soupeřových hráčů byla zhruba stejně pomalá jako my a vynikali v nepřesnosti střelby a přihrávek (zejména finálních nebo spíše v jeho případě polofinálních). Není to tak, že by byl soupeř marný, ale naše obrana to tentokrát zvládala velmi dobře a prakticky vše včas zablokovala nebo dobrou poziční hrou vytlačila soupeře mimo. Soupeř měl jedinou nebezpečnější situaci, kdy na mě mohl jít hráč ze strany sám, ale včasným vyběhnutím jsem mu to zmařil ☺ Soupeř tedy hratelný.

Naše taktika spočívající ve výkopech a Zdeňkových sólech podporovaných Davidem, Caidlem, TJ a 2. útočníkem přinesla několik gólovek, leč nevyužitých a hrozilo, že budeme pykat.

A málem se stalo, ve 2. poločase si soupeř vytvořil celkem 3 šance a jednu proměnil a ujal se vedení. Dlouhý nákop šel na hráče bráněného Davidem, který bránil skutečně důrazně, soupeře za plného běhu nabral tělem a naremploval do pohybu směrem k bráně takovým způsobem, že to vyústilo v možná životní hlavičku soupeřova útočníka. Byla prudká a přesně k tyči, když mezi mnou a tyčí byl prostor akorát tak na ten míč. Ten jsem líznul, jen aby se odrazil od tyče do mé ruky a zapadl do brány – 0:1.

Pak jsme začali pospíchat, protože další prohra by nám již značně zkomplikovala situaci a tak nějak jsme věděli, že na to máme. Do hráčského transu se dostal Zdeněk, který si často bral míč ve snaze si vytvořit střeleckou pozici, což se mu i podařilo a vyrovnal, když brankář soupeře zrovna nezazářil.

Druhý gól pak přidal Krleš svou typickou hlavou. Když se Krleš řítí k míči s úmyslem hlavičkovat, bylo všem soupeřům a divákům zřejmé, že se mu to musí podařit a nejméně soupeřovu brankáři, který čekal prudkou hlavičku a jen doufal, že se mu podaří vystihnout směr a reflexivně zasáhnout. Tomu přizpůsobil svůj postoj a polohu rukou. Krlešův génus ovšem vystříhl noční múru každého gólmána, kterou je zcela, ale zcela nepředvídatelný míč, který i přes absurditu své trajektorie skončí gólem a ještě jej zesměšní (gólmána, nikoli Krleše, nebo od poslední recenze TJ Meleše?). Vypadalo to asi tak, že se Meleš uklonil a v tom předklonu setrval v pohybu, míč jej skoro netrefil, zato ztratil veškerou razanci, nicméně se od něj odrazil přímo do brankářovi hrudi, ten si ho snad ještě poplácal (vypadalo to spíš, že ho chytil a pustil) a pak se (zřejmě skrz brankářovo tělo) pomalu dokuli do branky – byl jsem v brance, takže se omlouvám za případné nepřesnosti v popisu detailů (Meleš může doplnit a se vychválit, páč to nikdo jinej neudělá).

Pak jsme přežili smrtící moment, když MŠ jako poslední hráč na středu zalomil jak sviň. Po Caidlově přihrávce (podle MŠ nejstrašnější přihrávka v dějinách) zpracovával tak dlouho, až k němu doběhl soupeř a hlavně se nechal obehřát, čímž soupeře poslal do brejku 2 na nikoho. Volného hráče stíhal Caidel, já nějak vyběhl a naštěstí zalomil i soupeřův útočník a trefil mě. Tak jsme přečkali třetí a poslední gólovku soupeře a o chvíli později přidal Zdeněk (poté co si vytvořil střeleckou pozici) 3. gól a bylo vymalováno.

Herně i na šance jsme byli lepší, tak jsme si vítězství zasloužili, nejlepší výkon pro změnu Zdeněk, všichni obránci (Caidel, MŠ, David, Lukýs, TJ) dobře až na Michalův pokus o umožnění soupeři vyrovnat, David za soupeřův gól nemohl, jednalo se o upřímou urputnou

obranu. Šulin zase nedal gól, takže má pro příště zase o něco větší motivaci, měl by se učit od Meleše 😊

Zápis o utkání – 7. zápas

Datum zápasu: 27. 5. 2012

Hřiště: HANSP

**Laxní přístup – Dýně AC A - 2:1
(0:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:1	vlastní	Hromádka Pavel
2:1	Bajar Ondřej	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	2	1
Bajar Zdeněk	2	0
Bárta Lukáš	0	0
Hromádka Pavel	2	1
Krlín Michal	0	1
Říha Tomáš	2	1
Šátek David	2	1
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	2	1

Komentář rozhodčího:

Svižné utkání, které rozhodl gólman Dýně, když si v 57. minutě poslal hozený aut do vlastní brány a tím začal dokonalý obrat týmu Laxní přístup.

Nejlepší hráč:

Není.

Recenze k utkání s týmem Dýně AC A

Hromádka Pavel

Pěkný a vpravdě epický zápas. Sázky byly vysoké: souboj prvního týmu tabulky (Dýně) s druhým (my), vylepšené o příslibenou zásadní neúčast. Během týdne mi ze soupisky lidi spíš odpadali, než že by přibývali a kolem čtvrtka jsem měl dva hráče potvrzené. Nakonec to vypadalo, že se dáme dohromady tak akorát, tedy v šesti, ale obětavost Ondry, který snad poprvé v kariéře přijel autem z kalby (a po zápase zase odjel) a také Tomáše Říhy, který se vůbec nepočítá do aktivního kádru, ale měl náhodou cestu kolem a tak si přijel začutat jsme to zvedli na dva střídající, což se nakonec velmi hodilo.

Fotbal se hrál pěkný, slušný a nakonec nemuselo dojít ani na vyhazování hráčů ze hřiště kvůli lisovkám (což byla taktická herní varianta kterou jsme měli v záloze). Záležitost většinu času docela vyrovnaná, dramatických akcí jsme měli asi o něco víc, ale většinou to byla nějaká pekelná šaškárna typu sraženého míče do brány od vlastních hráčů, který vytahoval brankář, nebo něco podobného. Ondra se Zdeňkem zdárně kombinovali a procházeli obranou, k finální střele se ale bohužel dostávali zřídkakdy.

Soupeř si tak první poločas nabodoval pro sebe velmi nenápadnou akcí – hráč šel sám prostředkem, z velké dálky vypálil – minul mě clonícího a krásně to trefil mimo Ondrův dosah přímo k tyči. Moc pěkná rána. Trošku škoda, protože kolem půlky si to zmíněný útočník hrozně předkoppl a zřejmě bych mu to stihl odkopnout, ale v tu dobu jsem ještě couval a čekal, co se vlastně z celé situace vyvrbí a kdo se stihne vrátit (nikdo), takže jsem na ukopnutí nestihl zareagovat. Naštěstí to na výsledek utkání ve výsledku nemělo vliv, jen ho to správně vyhecovalo.

V druhé půli jsme se postupně začali víc prosazovat, co se různých autů a výkopů týče, akcí začalo přibývat a naopak soupeř se od své hry trochu odchýlil – začali hodně nakopávat míče z výkopů, ale létalo jim to před naše vápno kde jsem celkem zdařile všechno sbíral (až mě za to i soupeřův útočník chválil). Ondra předváděl krásnou práci při autech nebo různých zpracováních, ale gól pořád nikde. Až pomohla příslovečná štěstěna – jeden z autů z levé strany (cca od půlky, blíž jsem skoro žádné auty tentokrát neházel) jsem drobet přetáhl až na brankáře – a ten si ho ve výskoku nešťastně srazil přímo za záda. Cha! 1:1. David se mě o něco později pokusil napodobit, ale tomu přetažený aut nikdo netrefil a tak dal jen neplatný gól do prázdné, já jsem měl ještě jeden útočnější aut kdy jsem to prozměnu poslal trochu moc doleva od Ondry, což skončilo tyčkou. Ale ani tentokrát gól nebyl.

V závěru následovala řada závarů – korunovaných až zcela symbolicky gólovou akcí v poslední minutě. Akce po pravé straně, já, Zdeněk, Zdeněk mě vysílá do rohu a Zdeněk i Ondra se mi štosují na vápně na střelu. Vidím je, ale prvotní rozehrávku kurvím, obránce mě stihl zablokovat. Míč ale zůstává pod ním, dorážím na něj, ukopávám mu to zpod nohy – a trefuju volného Ondru ještě lépe, než jsem chtěl předtím. Ondra už to prostě chce a musí urvat a tak dělovkou pečeti na 2:1, my ubráníme poslední minutku a je hotovo. Dýně i my se rozcházíme ve velmi přátelském duchu, pěkný sportovně odvedený zápas.

Zápis o utkání – 8. zápas

Datum zápasu: 3. 6. 2012

Hřiště: P3

Helliport SK – Laxní přístup – 0:3
(0:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bajar Ondřej	Šátek David
2:0	Bajar Ondřej	
3:0	Bárta Lukš	Bajar Ondřej

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	3	0
Bajar Zdeněk	1	0
Bárta Lukáš	2	0
Hromádka Pavel	3	0
Krlín Michal	2	0
Šátek David	2	0
Šén Radek	1	0
Široký Michal	1	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	0

Komentář rozhodčího:

Vyrovnaný zápas, který rozhodl střelec Bajar. Vyhrál produktivnější tým.

Nejlepší hráč:

Bajar Ondřej, Zeman Ondřej (za nulu)

Recenze k utkání s týmem Helliport SK

Zeman Ondřej

Máme štěstí, už jsme zachráněni. Můžeme ovšem mít i tolik smůly, že postoupíme, aniž bychom ještě něco vyhráli (ale to by musela být fakt smůla).

Po tomto kole očekávám děkované dopisy, neboť zápas byl o tom, kdo vstřelí 1. gól (a nenechá soupeře vyrovnat nebo po vyrovnání vstřelí 2. gól nebo v případě dalšího vyrovnání kdo vstřelí alespoň o 1 gól více než soupeř), což jsme byli my, a to zejména díky tomu, že soupeř v úvodních 5ti minutách nedal 2 – 3 buď vyložené nebo hodně nadějně šance. Soupeř totiž začal makat od začátku, zatímco naše obrana se hledala (roz. stále byla alespoň 1 strana volná). Takže to musel pořešit gólman;)

Začátek nám tedy utekl, ale postupně jsme ale hru vyrovnali, no a jelikož soupeř začal hrát náš styl (tzn. dlouhé nákopy a souboje o míč), který přes jeho výškovou převahu téměř k ničemu zásadnímu nevedl (ne, že by to na druhé straně nebylo stejné), začalo být jasné, že každý gól může rozhodnout.

Naší největší šancí v úvodu zápasu bylo asi Caidlovo naskočení si na něčí roh u vzdálenější tyče. Měl před sebou zívající prostor soupeřovy svatyně, ale ve výskoku se prudkou přihrávkou ne vždy povede umístit, no a zrovna se to nedovedlo. Postupem času se začal klasicky výškově a důrazem prosazovat Ondra B. podporován svým menším bráchou a občas i někým dalším.

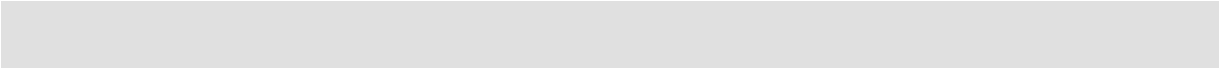
Důležitým momentem byla pak šance soupeře, kterou jsme se štěstím přestáli, kdy po jednom ze soubojů před naším vápnem (úhel asi 45 stupňů vlevo) se míč střední rychlostí šinul směrem k naší bráně, naše obrana o něj přestala jevit zájem, což ale neučinil jejich prudce vyrazivší útočník. Vyrazil jsem proti němu taky (pochopitelně mnohem uvážlivěji) a našťástí se poté, co to soupeř nakouřil, moje noha a míč střetly a kulatý nesmysl tak neskončil v naší síti (byl by to gól obrany, která jen čuměla, celá co tam byla!). Důležitým momentem byla tato šance hlavně proto, že o chvílku později zařadoval zákeřný laxní aut a Davidovými rukama vyslaná zrádná koule doputovala na hlavu Ondry B., který to nekompromisně poslal do sítě.

První část 2. půle (3. čtvrtina zápasu) byla ve znamení herní převahy soupeře. Nebudu to nějak detailněji rozepisovat, my se taky snažili buď zabrejkovat nebo to tam dostat z nějaký standartky, ale dlouho se ani na jedné straně stav nezměnil, a to ani po mém pokusu namazat soupeři v rohu hřiště a ani po Caidlově pokusu o vlastňák patou (spojnice břevna a tyče) – cítil jsem až patetickou nostalgii© Naštěstí máme Ondru B., který (po Lukýsově přispění, které však nemůže být považováno za asistenci) ve správné chvíli přeloboval gólmana a zvýšil na 2:0, čímž soupeřův nápor značně otupil. Soupeř obecně ve 2. půli pokračoval ve výkopech a útočných autech, střílel ovšem pouze z vyložených pozic, tzn. když nebyl bráněn, což mi značně usnadňovalo chytání, protože si tu pozici většinou dlouho připravovali, takže buď viditelná a dobře odhadnutelná střela nebo nakonec blok obránce (nebo vedle). Rozhodnout mohl Krleš, který ve vyložené šanci sám před gólmanem (po na něj nezvykle krátké, tzn. středně dlouhé přípravě) jinak hezkou střelou s tečí gólmana minul. Na 3:0 dával pak Lukýs po nezištné přihrávce Ondry B., který mu to poslal do prázdné. Hotovo 20.

Výkony: Bři Bajaři svůj standart (Ondra 2 góly, 1 asist., Zdeněk tedy dost zaostal a měl by se stydět), obránci zahráli svou klasiku. Šulin se po nehezkém zranění MŠ ve 2. půli (dostal od soupeře do spánku asi loktem, neúmyslné) přesunul do obrany a zvládl to dobře. Krleš až na šanci v závěru málo viditelný, žádný pokus o vlastňák. Celkově jsme byli (hlavně díky Ondrovi se Zdeňkem) asi mírně lepší.

A bylo tam jedno čisté konto!!!

Počet diváků LXP: 1

Zápis o utkání – 9. zápas

Datum zápasu: 10. 6. 2012

Hřiště: HANSP

Laxní přístup – Ugandská ťava - 3:2
(1:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Široký Jan	
2:0	Široký Jan	Šátek David
3:2	Široký Jan	

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	1	2
Hromádka Pavel	3	2
Krlín Michal	3	2
Šátek David	3	2
Široký Honza	3	0
Široký Michal	2	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	2

Komentář rozhodčího:

Za nepříznivého počasí dostali herně lepší hosté od domácích lekci z efektivity - ti ze tří šancí dali 3 góly.

Nejlepší hráč:

Široký Jan

Recenze k utkání s týmem Ugandská tava

Zeman Ondřej

Termín epická prohra má náš tým zaryt pod kůži již neodstranitelně, ale stále více se o pozornost hlásí, vystrkuje růžky a snaží se naši pozornost upoutat i termín epická výhra ☺ Soupeři jsme měli co oplácet, naše zatím jediné vzájemné utkání skončilo 0:3, když jsme podle recenze otyčovali soupeřovu branku hojně a důkladně. A vrátili jsme jim to i s úroky. Ti, kteří se nedostavili, mohou litovat, neboť zápas byl v pravdě historický.

Tak padl nejrychlejší gól LXP. Rozehráváme – rozhodčí vydá úvodní hvizd – HŠ to nakouří směr brána a co se nestane? Míč trefí prostor mezi tyčemi a propadne nedůslednému brankáři za čáru – 1:0! Jejich gólman jinak odvedl slušnou práci a taková věc se může stát i těm z lepších rodin, poměrů, týmů ... (jen letos dvojnásobná zkušenost;))

V prvním poločase jsme hráli naši hru, soupeř měl 2 gólové šance, ale nakonec jsem neměl ani 1 zákrok. My už gól také nepřidali, ač jsme mohli (já si to ale přesně nepamatuju, nevím, kdo a jak to dokázal, resp. nedokázal) a tak jsme šli do půle druhé. Soupeř začal tlačit a přišla 1. tyč naší brány. Po (tuším) rohu to dal soupeřův útočník patou pře obránce, ale našťástí můj kočičí reflex odvrátil pohromu alespoň do tyče. Předvedl jsem i 1 leopardí skok a břichem vyrazil míč na roh při soupeřově tutovce, kdy si nehlídaný hráč naběhl na křížnou přihrávku a nekompromisně propaloval. Nepochopil.

Obrana nebyla příliš důsledná v osobním napadání, a tak se soupeři dostávali do pozic 1 proti mně, tak jsem proti nim vybíhal a oni mě trefovali. Soupeř dal 1 parádní břevno, ani jsem se neohlíd.

My jsme taky něco měli a nebylo toho úplně málo, ale já si hledím spíš tý obrany a co se děje vepředu mě zajímá až když je z toho gól nebo epesní zalomení.

Pak jsme ovšem zaúřadovali zase my a to konkrétně náš zákeřný roh. Parádně zahráno do středu vápna na HŠ, který z bezprostřední blízkosti nedává brankáři šanci. Soupeř začíná tlačit na vyrovnání a snižuje po dalším historickém okamžiku. Obsazení: soupeřův útočník, já, tyč, MŠ a jeho koule, míč, síť.

Soupeř na mě jde sám, tentokrát mě vyběhnuvšího netrefuje, ale obstřeluje, míč zaduní na tyči a odráží se přímo do koulí přířivšího se MŠ, který byl snad ještě v takovém polovyskoku. Je to gól, MŠ se svíjí na zemi, historicky první vlastňák koulema je na světě. Tato situace je mimochodem zdokumentována i jednou fotografií (MŠ již svíjející se).

Soupeř pak ještě zvýšil svoji aktivitu a vytvořil si značnou převahu a bohužel i vyrovnal. Jak jsme přestáli pár závarů a standartek, tak jsme to schytali po dlouhém centru do běhu. Soupeřův hráč ustál a vyhrál běžecký souboj tělo na těla s Davidem a Lukýsem a tentokrát mě prostřelil k tyči. 2:2 a soupeř myslí na vítězství. Na druhé straně si ale víc hlídá obranu a jeho nápor tak polevuje a opět se dostáváme do hry i vepředu. Rozhodnout mohl Krleš, který se dobře uvolnil na přihrávku, ale jeho střela šla bohužel těsně vedle pravé tyče. Zápas rozhodl HŠ, který se uvolnil těsně před vápnem a s pomocí obránce, který změnil dráhu

střely, nás posílá opět do vedení. V závěru pak soupeř po nenápadném míči trefuje ještě spojnicí břevna a tyče, ale naštěstí míč chytám a stav zůstává nezměněn.

Výkony dobré, všichni to odehráli poctivě, HŠ hatrick a obecně velmi dobře důrazně.

Frustrace soupeře se změnila po zápase v pobavení, nepřipouštěli si prostě styl, jakým to proběhlo, ptali se nás, jestli v týhle sestavě hrajeme pořád a tak ... :)))

Postupový kecy!

Počet diváků LXP: 1

Zápis o utkání – 10. zápas

Datum zápasu: 17. 6. 2012

Hřiště: HANSP

**Mestek 97 FC – Laxní přístup - 6:3
(4:0)**

Stav	Střelec	Asistence
1:4	Bajar Ondřej	Guzan Petr
2:4	Bajar Zdeněk	Bajar Ondřej
3:6	Guzan Petr	Široký Jan

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	3	4
Bajar Zdeněk	2	5
Guzan Petr	3	2
Hromádka Pavel	0	5
Krlín Michal	2	4
Šafka Jiří	2	5
Široký Honza	3	5
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	6

Komentář rozhodčího:

Není.

Nejlepší hráč:

Není

Recenze k utkání s týmem Mestek 97 FC

Zeman Ondřej:

V případě týmu Mestek se zatím jednalo o herně nejlepšího soupeře, na kterého jsme v této sezóně narazili. To samo ovšem, jak víme, vůbec nic neznamená, neboť soupeř je herně lepší než my ve většině utkání a výsledek se z toho udělat dá. Ne tak tentokrát ☺, byť je nutné pokárat hlavně sama sebe (tzn. tým) za začátek, který prakticky rozhodl o osudu utkání.

Nesešla se nám obrana a vzadu to hodně vážlo, soupeř nám nasázel během 15ti minut 3 fíky a bylo. Ze zkušených obránců se dostavil pouze Caidel, který byl v tomto utkání fyzicky oslaben z víkendové chlastačky, Jirka s Krlešem se sice snažili vracet, ale soupeř nás často přečísloval a proti přečíslení se to blbě brání.

V obraně začal i Zdeněk, který se iniciativně vysunoval, a sice se vracel, ale ne vždy včas (při 3. gólu vůbec), protože soupeř byl prostě příliš rychlý. Nechali jsme soupeři zbytečně střed pole, přes který šla většina jeho akcí a my jej opakovaně nepokryli. Tohle měl mít středový hráč, kterým byl většinou Caidel? (nechci nikomu křivdit, systém tam patrný nebyl).

První gól byla chyba obrany, protože 1 hráč prošel přes 2 naše (přes Caidla po férovém boji téměř doslova skrz) a pak měl ještě dost času, aby si dal míč do strany, já snad nemusel na zem tak brzy, ale to by zase střílel... a trefil a Krleš už nezblokoval. U druhého gólu nevím přesně jak se dostal míč ke střelci, ale ten střílel z blízkosti, rychle a přesně přes obránce, občas se tohle chytá, já si na to šáhnul, ale byl jsem příliš pomalý. Třetí gól dal soupeř po přečíslení do odkryté části brány.

My něco měli, hlavně Ondra B. se na začátku objevil sám před jejich gólmanem (který je mimochodem několikrát podržel, hlavně ve 2. poločase), ale netrefil, jak chtěl:/ Škoda. Vybavuji si ještě Honzovu hlavičku z úhlu a pár dalších věcí tam bylo, ale místo naděje do 2. půle jsme si nechali dát 4. gól, opět po přečíslení. Caidel se k němu přihlásil, tak je asi jeho, já jsem celou dobu sledoval jen míč a soupeře a tentokrát to byl fakt pech (neštěstí ve štěstí), když jsem vyrazil první prudkou střelu v pádu levou rukou do země (a tu zem u toho taky udeřil a zrakvil si trochu loket), ale tento odražený míč nepokrytý útočník hlavou pohodlně umístil.

Do druhého poločasu nás posílil Petr, soupeř zvolnil a čekal na brejky. No... málo jich neměl, ale dlouho z nich nic nebylo (byť mohlo). Naopak bři Bajaři, Petr a HŠ začali utahovat smyčku kolem soupeřovy brány a taky jsme se konečně trefili. V této fázi zápasu jsme určovali tempo a vypracovali si šance. Nechci se plést, ale myslím, že poté, když jsme vstřelili 2. gól (a tentokrát to nebyly haluze, ale poctivé góly) měl Petr tutovku, když střílel do odkryté brány, kterou ale přemístující se - skákající soupeřův gólman zázračně vyrazil (ale možná to bylo už za stavu 2:5). Za stavu 2:4 jsme sportovně přiznali aut u nás u brány, odevzdali soupeři míč, ten nečekal, rychle hodil na volného hráče, který se nemýlil a zvýšil na 5:2 (fuj!) a zase s mou tečí, kuwa! Šestý gól (z brejku) dal soupeř v situaci 1:1, když mě obstřelil (i tohle by se dalo chytat, ale někdy jo, někdy ne...). Pak jsme ještě snížili, ale na víc jsme se nezmohli, naopak soupeř mohl ještě zvýšit.

Výkony celkem dobré až na ten začátek, když jsme neměli žádný systém a trochu chyběl i důraz v osobních soubojích (soupeři se většina z nás nemohla vyrovnat v rychlosti, ale ty souboje...). Caidel dobrý, i když výkon jako proti Dýni to vlivem únavy nebyl. HŠ se několikrát dobře (!) vrátil do obrany (skutečně tam nenadělal chaos a nic nepodělal), ostatní se snažili. Já jsem mohl ještě něco chytit, 6 gólů je přeci jen 6 gólů:/ O individuálních výkonech a chybách to tentokrát nebylo, ale o zmršeném systému.

Zápis o utkání – 11. zápas

Datum zápasu: 24. 6. 2012

Hřiště: BECH

Modrý Balet B – Laxní přístup - 2:5
(2:3)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Šén Radek	Hromádka Pavel
2:1	Šátek David	Bajar Ondřej
3:2	Šén Radek	Hromádka Pavel
4:2	Bajar Zdeněk	Široký Michal
5:2	Bajar Ondřej	

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	2	1
Bajar Zdeněk	3	1
Bárta Lukáš	4	1
Hromádka Pavel	5	1
Krlín Michal	1	2
Šátek David	2	2
Šén Radek	3	0
Široký Honza	2	1
Široký Michal	3	1
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	5	2

Komentář rozhodčího:

Pohledné utkání se zaslouženou výhrou hostí.

Nejlepší hráč:

Není

Recenze k utkání s týmem Modrý Balet B

Carol:

Na Běchovickém hřišti chlapce uvítalo teplé letní až skleníkové počasí a úkol zněl jasně: vítězství či remíza pro postup do šesté ligy. Tým se sešel v celkem velkém počtu a až na následky intenzivního opalování jednoho z hráčů, vypadali svěže. Přesto se z jejich řad ozývaly pochybnosti nad dnešním zápasem. Zaslouchla jsem i komentář: „do prdele, Modrý balet, to zní nějak moc profesionálně.“

První gól Radka Šéna do brány Modrého baletu však padl velmi brzy, a to po přihrávce pana inženýra Hromádky. Druhý gól, jenž padl do soupeřovi brány díky panu inženýrovi Šátkovi, po přihrávce Ondřeje Bajara ještě soupeři dorovnali, ale dále se stal zápas jen nudnou promenádou Laxního přístupu, kde jediný komentář, který se k dění na hřišti hodil a který jsme s mou kolegyní spolufanynkou používaly byl: „už zas dali gól“. Početní převaha Laxního přístupu Modrý balet rychle uběhala a i hrozivě vypadající hráč Guláš byl sražen na kolena přesně mířící ranou do míst nejcitlivějších. O další dvě branky se postarali opět Radek Šén a Ondřej Bajar, a to po přihrávkách pana inženýra Hromádky a pana manažera Michala Širokého. Závěrečný gól obstaral Ondřej Bajar a definitivně potvrdil postup do šesté ligy.

Skóre 5:2, všichni živi zdraví a všichni v šesté lize.

Závěrečné zhodnocení sezóny

Hráč	+	-	Účast	Góly	Asist.	Best	Prospěšnost
Bajar Ondřej	17	13	7	7	3	2	19
Bajar Zdeněk	15	8	7	5	1	2	15
Bavor Vít	0	0	1	0	0	0	1
Bárta Lukáš	12	10	7	1	0	0	8
Guzan Petr	3	2	1	1	1	0	3
Hromádka Pavel	25	20	10	2	8	1	21
Jirmásek Tomáš	10	8	5	2	0	0	7
Krlín Michal	19	18	11	3	2	0	16
Šafka Jiří	3	8	3	0	1	0	4
Šátek David	23	11	9	3	4	0	16
Šén Radek	9	3	5	2	1	0	8
Široký Jan	17	13	6	6	3	2	17
Široký Michal	21	10	8	0	3	0	11
Zeman Ondřej	35	25	11	1	2	2	16

Hromádka Pavel:

Hohó. I přes řadu peripetií se Laxní přístup na oslavu deseti let své existence podruhé vyšvihl ve své výkonnosti na maximum a po sérii ne tak dobrých sezón jsme najednou zcela překvapivě vykopali podruhé v historii šestou ligu. Postupujeme ze třetího místa a rozhodovalo se až v posledním zápase. Kádr větších obměn nedoznal, nováčci vlastně žádní – dost ale pomohlo, že Ondra Bajar chodil víc, také Šulin šel do sebe, ale na druhou stranu, Jirka Šafka kvůli noze přišel jen třikrát a Petr je zapřažen jinde, takže jen jednou. Absolutně největším smolařem, pravděpodobně všech dob, protože tohle už půjde těžko trumfnout se ale stává Vít Bavor. Poté, co jsme ho měli za čistě imaginárního hráče se tuto sezónu skutečně dostavil ke svému prvnímu zápasu – aby si během prvních několika minut přetrhl achilovku, což jeho účinkování v dresu Laxního přístupu nadlouho ukončilo (ne-li nadobro). Pět minut na hřišti a pak vážné zranění. To je opravdu nový rekord ve smůle. Odehráno tedy ve čtrnácti lidech, ale Petr a Vít měli vlastně jen po jednom zápasu (a to ještě Vítkovi dost nadřuzujeme ☺), takže se to reálně ukopalo v dvanácti lidech, což značí jediné – posily jsou potřeba (zvláště když nám Zdeněk odjede do Ruska). Ondra o prázdninách dodal jednu posilu: Tomáše Zahradníčka, tak se doufejme osvědčí ☺

Uhráno tedy 16 bodů, postup ze třetí příčky, na kontě osm vítězství a tři prohry (při srovnání s minulou sezónou tedy značný pokrok). Gólová bilance kladná 35:25.

I v tak málo lidech jsme se ale docela snažili – průměrná účast 8,27 hráče, jeden hráč dorazil v průměru na 6,5 utkání. Všechny zápasy zvládli Krleš a Ondra Zeman, mě chyběl jeden, Davidovi dva, MŠ tři a trio Bajarů + Lukáš mají po sedmi zápasech. Já už mám

odehráno přes 200 zápasů (konkrétně 208!) a oslava byla, brzy to čeká také na Krleše, který má už 195 zápasů. Menší párty by pak mohl udělat Tomáš Jirmásek, kterému zbývá šest zápasů do stovky. A aby se na to nezapomnělo: Honza Široký pořád dluží oslavu za 100 zápasů a to už asi tři sezóny, lama jedna!

Střelecky se tentokrát vybraným jedincům velmi vedlo: Ondra Bajar sedm gólů ze sedmi zápasů, těsně za ním HŠ s šesti ze šesti. Krásné průměry ☺ Zdeněk Bajar zvládl gólů pět a osm dalších hráčů vstřelilo mezi jedním a třemi góly. Petr to měl podobně jako nejlepší střelci 1 gól z jednoho zápasu, škoda, že nechodil častěji. Historicky vedu stále já s 63 zásahy, ale chystá se velká změna, HŠ mě dotáhl na 62 a je velká šance, že mě příští sezónu předběhne a stane se králem střelců. Pohl stále na 51, Krleš 40, Petr 39.

Nahrávání se dařilo hlavně mě (8 kousků, čímž je několikrát dorovnáno nahrávací stříbro) a Davidovi (čtyři). Třikrát vypomohli svým spoluhráčům také Ondra Bajar a bratři Širocí. Zato Zdeněk docela hamounil, na pět gólů jen jedna asistence. Celkově já (87), HŠ (54), MŠ (32) a David (27) s Krlešem (26).

Celou sezónu tentokrát heroicky odchytil Ondra, což znamená, že jeho plusmínus je shodné s bilancí celého týmu: 35:25 a všech 25 gólů lovil ze sítě také on. Žádný zlomený malíček, leopardích skoků pomálu, zato housle z velké dálky, ej ej! Ondra dvakrát vychytil nulu a podařilo se mu v jednu chvíli udržet naší bilanci bez gólu po 149 minut, čímž byl druhým nejlepším brankářem skupiny.

Plusmínusy tentokrát k většině týmu velmi milostivé. Vlastně nikdo, až na Jirku nebyl v mínusu (Jirka ovšem +3/-8 v mínusu po třech zápasech docela dost). Nejlépe se vedlo Davidovi (+12), MŠ (+11) a Ondrovi (+10). Nejčastěji na hřišti pak Ondra, já, David, Krleš, Michal. Historicky si David upevnil vedení (+63), dál třeba Pohl (+41), Šulin (+40), Petr (+38) a já (+37). V mínusu pak řada lidí (např. Krleš -108). Absolutně já +441, David +310, Ondra +304, v mínusech pak já -404, Krleš -343 a Ondra -311.

Nejužitečnější hráč sezóny Caidel, jediný přes dvacet bodů (21), díky kombinaci docházky a asistencí. Těsně pod dvacet Ondra Bajar (19), který naopak bodoval na všech možných frontách. Do elitní sestavy by se dále kvalifikovali HŠ (17), Krleš, David a Ondra Zeman (všichni po 16). Za zmínku stojí ještě Zdeněk s 15 body. Nízká užitečnost byla tentokrát přímo vázaná na docházku, pod pět bodů mají jen Vítek, Jirka a Petr s účastmi 1,3,1. Historicky Caidel prolomil 400 s 403 body, Krleš má 263, HŠ 249, Ondra 215 a MŠ 201. Vítek tabulku uzavírá s jediným bodem (a ještě to tak asi dlouho zůstane).

O nejlepšího hráče se tentokrát podělila řada sportovců. Po dvou best výkonech mají oba Ondřejové, Zdeněk a HŠ, jednou jsem pak měl štěstí já. Historicky já (45), David (23), Ondra (11) a HŠ (10).

Toť vše! Držme si v šesté lize palce, budeme je potřebovat – a snad se podaří také desetiletá oslava.